

tohoto druhu na jeho vysvědčení způsobilosti připojena nebyla, naopak bylo mu přiznáno toliko t. zv. »zpětné datování na listopad 1917. Klausule připojená na jeho vysvědčení způsobilosti není tedy takovou, jakou předpokládá a normuje § 7 věta 1. cit. zák., což žal. úřad právem vyslovil; proto není u st-le splněn uvedený předpoklad pro výhodu podle poslední věty § 7 cit. zák. a žal. úřad právem odepřel přiznání st-li výhodu tu.

Č. 9154.

Učitelstvo: K výkladu předpisů § 7 zák. č. 470/19 — věty jak při Boh. A 9153/31.

(Nález ze dne 27. března 1931 č. 4670.)

Prejudikatura: Boh. A 3764/24, 6285/27 a 9153/31.

Věc: Albrecht M. v S. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o určení počátku služební doby.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, def. učitel a správce školy v S., domáhal se propočtení doby podle § 7 zák. č. 470/19, tak jako kdyby byl nastoupil školní službu dnem 1. července 1910; složil zkoušku učitelské dospělosti dne 28. června 1910, zkoušku učitelské způsobilosti dne 30. dubna 1919, voj. službu válečnou konal ode dne 29. července 1914 do dne 11. června 1915 (po případě i ode dne 11. září 1918 do dne 28. října 1918) a službu školní ode dne 1. listopadu 1912. Žádosti jeho zšř v Praze výnosem z 26. března 1928 nevyhověla z těchto důvodů: »Podle znění § 7 zák. č. 470/19 jest možno dobu od prvého dne měsíce, následujícího po vykonání zkoušky dospělosti, započísti toliko těm odchovancům učitelských ústavů a výpomocným učitelům, kteří nemohli pro vojenskou povinnost vykonati zkoušku způsobilosti do dvou let, t. j. v nejbližším termínu zkušebním po dvou létech od zkoušky dospělosti. Žadatel, který vykonal zkoušku dospělosti v červnu 1910, však nebylo zabráněno výhradně vojenskou povinností — rozumí se vojenskou povinností za války — vykonati zkoušku způsobilosti do dvou let ve smyslu vytčeném svrchu; proto nemá nároku na žádané započtení doby ode dne 1. července 1910.« — Rekurs st-lův zamítlo min. škol. nař. rozhodnutím z důvodů rozhodnutí zšř-y.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost spatřuje nezákonnost nař. rozhodnutí v tom, že odpírá st-li výhodu podle 4. věty § 7 zák. č. 470/19, ač st-li byla poskytnuta výhoda podle prvé věty téhož §, totiž výhoda připojení doložky podle tohoto předpisu na jeho vysvědčení způsobilosti. Nss zabýval se již opětne významem ustanovení § 7 zák. č. 470/19 a dospěl zejména v nál. Boh. A 9153/31 k právnímu názoru, že zkoumati, zda učitel splnil předpoklady prvé a druhé věty § 7 cit. zák. pro připojení doložky zmíněné

v první větě cit. §, jest věcí a povinností orgánu, jemuž přísluší připojiti onu doložku na vysvědčení způsobilosti. Bylo-li však již jednou příslušným činitelem pravoplatně rozhodnuto (srov. též nál. Boh. A 3764/24), že učitel splnil podmínky uvedené v první a druhé větě § 7 zák. č. 470/19 a že se mu proto povoluje doložka na vysvědčení způsobilosti podle první věty, nemůže pak úřad rozhodující o zápočtu podle 4. věty již zkoumati, zda učitel splnil nebo nesplnil podmínky pro poskytnutí výhody věty první, nýbrž musí se omeziti již jen na zkoumání, zda doložka obsažená na vysvědčení způsobilosti byla jednak vydána příslušným činitelem, jednak zda podle svého obsahu má vůbec povahu doložky podle věty 1., t. j. tedy zda doložka ta odpovídá také obsahem ustanovení věty první, tudíž zda dosvědčuje, že vysvědčení způsobilosti má po stránce právní takovou platnost, jako kdyby bylo vydáno v nejbližším zkušebním období po uplynutí dvou let od zkoušky dospělosti.

Není tudíž správným stanovisko stížnosti, jakoby pouhá skutečnost, že na vysvědčení způsobilosti je doložka vydaná s odkazem na § 7 zák. č. 470/19, stačila k založení nároku podle věty 4., naopak je nutno, aby doložka byla vydána příslušným orgánem a měla obsah, jaký uvádí věta první.

Leč v daném případě netvrdí žal. úřad ani, že by doložka na st-lově vysvědčení způsobilosti nebyla bývala povolena (učiněna) příslušným orgánem, ani že by doložka ta svou povahou a svým obsahem nebyla doložkou ve smyslu první věty § 7 cit. zák.; naopak upírá žal. úřad st-li zápočet podle 4. věty § 7 cit. zák. jedině z toho důvodu, že st-li nebylo zabráněno výhradně voj. povinností za války vykonati zkoušku způsobilosti v nejbližším termínu zkušebním po dvou letech od zkoušky způsobilosti. Avšak podle toho, co shora uvedeno, jde tu o předpoklad pro přiznání výhody podle první věty § 7, tedy o předpoklad připojení doložky na vysvědčení způsobilosti, jehož splnění nutno zkoumati než se žadateli výhoda onoho zvláštního klausulování podle věty první přizná, a nikoliv teprve, když klausule ta již byla udělena a jde již jen o rozhodování podle 4. věty § 7.

Odepřel-li tedy žal. úřad st-li žádaný jím zápočet podle 4. věty § 7 zák. č. 470/19 jedině z důvodu úřadem uvedeného, posoudil věc po stránce právní nesprávně a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9155.

O b č a n s t v í s t á t n í (S l o v e n s k o) : * L h ŭ t a d v o u r o k ů k v y n e s e n í k o n e č n ě h o r o z h o d n u t í m i n . v n i t r a o ž á d o s t i z a u d ě l e n í č s l . s t á t n í h o o b č a n s t v í d l e ú s t a v . z á k . č . 1 5 2 / 2 6 , s t a n o v e n á v § 4 o d s t . 5 t o h o t o z á k . , p o č í n á d n e m p ů v o d n í h o p o d á n í ž á d o s t i (§ 4 o d s t . 1) i t e h d y , b y l a - l i ž á d o s t v r á c e n a k d o p l n ě n í n e b o p r a v ě (§ 4 o d s t . 3) a z n o v u p o d á n a .

(Nález ze dne 28. března 1931 č. 4673.)